

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, și avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Agpunar Alptekin, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.10.2018 - 01.11.2018;

Instanța de apel: 12.02.2019 - 19.03.2019;

Instanța de recurs: 29.10.2019 - 11.12.2019.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Central din 01 noiembrie 2018, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Agpunar Alptekin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 362¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 862,5 (opt sute șaiszeci și doi, 5 zecimi) unități convenționale, ce constituie 43 125 (patruzeci și trei mii o sută douăzeci și cinci) lei.

S-a explicat lui Agpunar Alptekin că nu poate beneficia de dreptul prevăzut de art. 64 alin. (3¹) Cod penal de a achita jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 ore din momentul în care hotărârea devine executorie.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, în perioada de timp 3 iulie 2017 - 7 iulie 2017, Agpunar Alptekin, acționând în comun acord cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în scopul obținerii direct a unui folos financiar, în urma organizării intrării și șederii ilegale pe teritoriul Regatului Unit al Marii Britanii, având un plan bine premeditat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, folosindu-se de încrederea exagerată a lui Polat Ahmet, sub pretextul perfectării vizei pentru șederea pe teritoriul Regatului Unit al Marii Britanii, a primit de la Polat Ahmet mijloace bănești în sumă totală de 6000 euro.

Prin urmare Polat Ahmet, primind de la Agpunar Alptekin pașaportul său cu seria XXXXX, în care era aplicată viza Regatului Unit al Marii Britanii, dorind să zboare în aceasta țară, la 08 iulie 2017 în timpul controlului de frontieră la cursa aeriană Chișinău-Londra, în pașaportul primului, XXXXX, a fost depistată viza Regatului Unit al Marii Britanii cu XXXXX cu semne vădite false, care conform raportului de expertiză a documentelor cu nr. 393 din 25 august 2017, nu este confecționată la întreprindere poligrafică specializată în confecționarea blanchetelor de documente.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Agpunar Alptekin a comis infracțiunea prevăzută de art. 362¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, *organizarea migrației ilegale adică, organizarea migrației ilegale, în scopul obținerii, direct sau indirect a unui folos financiar, a intrării ilegale pe teritoriul statului a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, acțiuni săvârșite de multe persoane.*

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, au declarat apeluri:

3.1. procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia, lui Agpunar Alptekin, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 362¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a-i stabili pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități comerciale pe termen de 3 ani.

A încasa de la Agpunar Alptekin, în folosul statului, cheltuielile judiciare în mărime de: 3 369,67 lei suportate pentru traducere; 4 200 lei suportate pentru raportul de expertiză și 7 0601,54 lei suportate pentru extrădare.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că instanța corect a calificat acțiunile infracționale, însă pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și neproportională cu pericolul social al acțiunilor criminale comise, neținându-se cont nici de pedeapsa complementară.

De asemenea instanța de judecată urma să încaseze cheltuielile de judecată din contul inculpatului, or efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

În astfel de circumstanțe, acuzarea consideră că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuirea lui Agpunar Alptekin urmează să fie încasate din contul acestuia.

3.2. avocatul Cernit Taisia în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care lui Agpunar Alptekin să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă cu aplicarea art. 64 alin. (3¹) Cod penal.

În motivarea cererii de apel a invocat că cauza a fost examinată în ordinea stabilită de art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de fond eronat stabilind că

infracțiunea săvârșită de către Agpunar Alptekin este una gravă și nu este posibilă aplicarea prevederilor art. 64 alin. (3¹) Cod penal.

De asemenea, instanța de fond a omis a se expune în sentință cu privire la obiectele personale ale lui Alptekin Agpunar, transmise odată cu acesta la extrădarea din Belarusia și atașate la dosarul personal, cum ar fi: permis de conducere pe numele lui Agpunar Alptekin, telefon mobil de model Samsung J5, mărgele pentru rugăciuni, un stik, cartele bancare. Respectiv avocatul a solicitat restituirea obiectelor personale ale lui Agpunar Alptekin, deoarece acestea nu au fost recunoscute drept corp delict pe prezenta cauză penală.

Totodată, apelantul a indicat că amenda în mărime de 21 563 lei a fost achitată de către Agpunar Alptekin în data de 03.11.2018 și anexată la prezenta cauză în original.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019, a fost respins ca nefondat apelul avocatului declarat în numele inculpatului Agpunar Alptekin.

S-a admis în parte apelul procurorului, s-a casat parțial sentința instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei și s-a pronunțat în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia lui Agpunar Alptekin, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani închisoare, cu ispășire în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități ce țin de organizarea migrației persoanelor pe termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art. 105 Cod penal, s-a dispus ca Agpunar Alptekin, după executarea pedepsei stabilite, să fie expulzat de pe teritoriul republicii Moldova.

Cerințele procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată au fost respinse ca fiind nefondate.

În rest, au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

5. Judecând apelurile, verificând legalitatea și temeinicia sentinței pe baza materialelor dosarului, Colegiul a ajuns la concluzia de a respinge ca nefondat apelul avocatului în numele inculpatului, a admite în parte apelul procurorului, a casa parțial sentința instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei și a pronunța în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.

Colegiul a constatat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile lui Agpunar Alptekin în baza dispozițiilor art. 362¹ alin. (2) lit. c) Cod penal după indicii calificativi și anume organizarea migrației ilegale, *adică, organizarea migrației ilegale, în scopul obținerii, direct sau indirect a unui folos financiar, a intrării ilegale pe teritoriul statului a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, acțiuni săvârșite de multe persoane.*

Nici un participant la proces nu au atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de apel nu a purces la judecarea fondului cauzei în această parte, și s-a expus doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

Cu referire la solicitarea procurorului de aplicare a unei pedepse mai aspre în privința inculpatului, Colegiul a constatat că aceasta își găsește confirmarea la judecarea apelului declarat, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Colegiul a notat că la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, instanța de fond nu a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Instanța a remarcat că sancțiunea art. 362¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 850 la 1 150 unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe termen de la 1 la 3 ani.

Analizând sentința instanței de fond, Colegiul a conchis că instanța de fond nu a individualizat pedeapsa potrivit prevederilor art. 61, 75 Cod penal și a stabilit inculpatului o pedeapsă neechitabilă.

Acest temei fiind invocat de către procuror la declararea apelului, indicând ilegalitatea pedepsei stabilite inculpatului de către instanța de fond, care au ignorat prevederile legale, precum și practica judiciară constantă.

Astfel, s-a conchis că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru fapta comisă, instanța de fond greșit a aplicat criteriile de individualizare a pedepsei penale, stabilindu-i eronat acestuia pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 862,5 (opt sute șaiszeci și doi, 5 zecimi) unități convenționale.

Mai mult, Colegiul a conchis că instanța nu a indicat circumstanțele care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor constatate: lipsa unor încălcări penale anterioare, nu prezintă pericol social, se află în stare de arest preventiv începând 19 martie 2018 până în prezent, este căsătorit și are un copil minor la întreținere.

Totodată, nu s-a ținut cont de pedeapsa care prevede norma penală incriminată lui Agpunar Alptekin, astfel instanța la stabilirea pedepsei ultimului în baza art. 362¹ alin (2) lit. c) Cod penal, nu a ținut cont de pedeapsa complementară, stabilindu-i doar pedeapsa principală sub formă de amendă în mărime de 862,5 unități convenționale.

Ca urmare, Curtea de Apel Chișinău a constatat că solicitarea acuzatorului de stat este justificată, or la caz nu se regăsește nici un temei relevant care ar înlătura necesitatea aplicării pedepsei complementare, sancțiunea art. 362¹ alin. (2) lit. c) Cod penal indicând expres că pentru comiterea infracțiunii incriminate de acest articol se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1 150 de unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 1 la 3 ani. Or, aplicarea pedepsei complementare față de inculpat este obligatorie de fapt și de drept, având în vedere necesitatea atingerii scopului pedepsei penale privind corectarea și reeducarea acestuia, dar și neadmiterea de încălcări pe viitor.

Astfel, Colegiul a considerat necesar a aplica în privința lui Agpunar Alptekin sancțiunea complementară - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități ce țin de organizarea migrației persoanelor, pe termen de 2 (doi) ani, corectarea și reeducarea acestuia fiind posibilă doar cu supunerea acestuia răspunderii penale principale și complementare, având în vedere comportamentul inculpatului înainte și după comiterea faptei, pericolul real al acțiunilor sale cât și urmările faptei infracționale comise, pedeapsă ce îl va face să conștientizeze consecințele faptei sale și inadmisibilitatea încălcării rigorilor de drept, cât și va duce la restabilirea echității sociale și corectarea acestuia.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința inculpatului nu poate fi atinsă decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoare, or această pedeapsă este una echitabilă și care va atinge scopul sancțiunii penale de reeducare a ultimului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia cât și din partea altor persoane.

La aplicarea pedepsei lui Agpunar Alptekin, Colegiul a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, pericolul social, consecințele produse prin infracțiune, de persoana inculpatului care este domiciliat XXXXX, administrator al companiei XXXXX, căsătorit, un copil minor la întreținere, fiind nejustificată pedeapsa cu amendă, atâta timp cât inculpatul, prin săvârșirea infracțiunii a demonstrat faptul neconștientizării gradului de pericol social al faptelor săvârșite.

Totodată, Colegiul a considerat necesar a aplica în privința inculpatului și prevederile art. 105 Cod penal.

Cu referire la solicitarea procurorului în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare, instanța a constatat că aceasta nu și-a găsit confirmare la examinarea apelului declarat.

Astfel, Colegiul a apreciat critic argumentele apelantului și a menționat că cheltuielile pentru efectuarea traducerii pe parcursul examinării cauzei, cheltuieli suportate pentru raportul de expertiză, cheltuielile suportate pentru extrădare, sunt cheltuieli efectuate întru acumularea probatoriului necesar și asigurarea dreptului inculpatului la apărare, cheltuielile care, de fapt, sunt trecute în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului.

Mai mult, instanța a respins argumentul procurorului privind obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat datorită modificărilor operate la legea procesual penală din data de 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prin care a fost abrogat alin. (2) al art.143 Cod de procedură penală, or acest alineat și acest articol se referă la cazurile când efectuarea expertizei judiciare este obligatorie, și nu are nici o tangență cu cazul din speță.

De asemenea, Colegiul a mai remarcat că argumentele expuse de apelant au fost anterior invocate, iar instanța de fond, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Cu referire la solicitarea avocatului - apelant în numele inculpatului cu privire la aplicarea față de acesta a unei pedepse mai blânde, cu aplicarea art. 64 alin. (3¹) Cod

penal, Colegiul a respins-o ca neîntemeiată, deoarece prin prisma ansamblului de împrejurări, a considerat că scopul de restabilire a echității sociale, corectare a condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane, va fi atins prin pedeapsa stabilită sub formă de închisoare.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. *procuror*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia parțial, doar în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, motivând că soluția instanței de apel, prin care a fost menținută sentința cu privire la neîncasarea cheltuielilor de judecată, contravine normelor procesual penale în vigoare.

Astfel, recurentul consideră că inculpatul condamnat urmează să plătească toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, chiar și plata unei expertize dispuse din oficiu sau la cererea părții civile.

6.2. *avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel în partea pedepsei cu închisoarea aplicată lui Agpunar Alptekin, și parțial sentința instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută pedeapsa stabilită sub formă de amendă - 862,5 unități convenționale, cu aplicarea prevederilor art. 64 alin. (3¹) Cod penal.

Apărarea este de acord cu sentința și decizia în partea ce se referă la respingerea cerinței procurorului privind încasarea de la Agpunar Alptekin a cheltuielilor de judecată, însă consideră că decizia instanței de apel este absolut ilegală și neîntemeiată în partea aplicării lui Agpunar Alptekin a pedepsei sub formă de închisoare, fiind bazată pe aprecierea eronată a tuturor probelor anexate la dosar, cauza fiind examinată unilateral.

Instanța de apel a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, în raport cu fapta comisă, or atât la urmărirea penală cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și apel, inculpatul și-a recunoscut vina, cauza fiind examinată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, s-a ignorat faptul că inculpatul a comis o infracțiune pentru prima dată, fapta comisă nu a avut urmări grave, are la întreținere un copil minor dar și s-a aflat în stare de arest mai mult de 7 luni în Belarusia, unde condițiile de detenție sunt mai mult decât inumane.

Solicită recurentul ca instanța de recurs să rețină că instanța de fond corect și întemeiat a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de amendă, reținând că acesta s-a aflat în stare de arest din 19 martie 2018 până la pronunțarea sentinței, fapt neluat în considerație de către Curtea de Apel Chișinău la pronunțarea deciziei.

Având în vedere faptul că inculpatul a recunoscut pe deplin vina și s-a căit sincer în cele comise, apărarea solicită să fie menținută pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de amendă, de către prima instanță. Astfel, ținând cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, în privința acestuia sunt aplicabile prevederile art. 64 alin.

(3¹) Cod penal, Agpunar Alptekin fiind în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Cu referire la recursul declarat de către procuror, Colegiul penal constată că acesta în recursul său indică drept temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea cerinței privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare suportate pentru traducere, pentru raportul de expertiză efectuat și pentru extrădare.

Colegiul penal consideră vădit nefondată și declarativă revendicarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel privind respingerea solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare din partea lui Agpunar Alptekin, dat fiind că decizia atacată corespunde prevederilor legii de procedură penală, fiind legală, argumentată și întemeiată.

În subsidiar la raționamentele expuse de instanța de apel, Colegiul consideră relevant de a puncta următoarele.

La nivel internațional cheltuielile și suportarea lor în cadrul asistenței juridice internaționale sunt reglementate de art. 24 din Convenția europeană de extrădare. La nivel național acestea se regăsesc în prevederile art. 535 Cod de procedură penală și art. 11 din Legea nr. 371 din 01.12.2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.

Așadar, pornind de la dispoziția art. 535 Cod de procedură penală se menționează că cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice le suportă partea solicitantă pe teritoriul țării sale dacă nu este stabilit un alt mod de acoperire a cheltuielilor în condiții de reciprocitate sau prin tratat internațional. Potrivit art. 11 din Legea 371/2006 cheltuielile de îndeplinire a cererii de asistență juridică sunt suportate, de regulă, de statul solicitant. Statul solicitant suportă: c) cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant; d) cheltuielile de tranzit al persoanelor de pe teritoriul unui stat terț.

În același sens, sunt invocate și prevederile internaționale cu privire la suportarea cheltuielilor pentru extrădarea persoanelor, și anume art. 24 din Convenția europeană de extrădare din 13.12.1957, care prevede că cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul părții solicitate vor fi în sarcina acestei părți. Cheltuielile ocazionate de tranzit prin teritoriul părții solicitate pentru tranzit vor fi în sarcina părții solicitante. În caz de extrădare, provenind de pe un teritoriu ne metropolitan al părții solicitate, cheltuielile ocazionate de transportul între acest teritoriu și teritoriul metropolitan al părții solicitante

vor fi în sarcina acesteia din urmă. Aceeași regulă se va aplica pentru cheltuielile ocazionate de transportul între teritoriul ne metropolitan al părții solicitate și teritoriul metropolitan al acesteia.

Prin urmare, reieșind din cele expuse, Colegiul reiterează că, cheltuielile suportate pentru extrădarea unei persoane urmează a fi puse în sarcina statului, nu a inculpatului după cum pledează recurentul.

Pe cale de consecință, se relevă că instanțele de fond corect au specificat despre faptul că, cheltuielile suportate pentru extrădarea inculpatului nu se raportează la categoria cheltuielilor judiciare imputabile persoanei extrădabile, ci urmează a fi acoperite de către stat.

Subsidiar, Colegiul menționează că cheltuielile pentru efectuarea traducerii pe parcursul examinării cauzei și cele suportate pentru întocmirea raportului de expertiză, sunt cheltuieli efectuate întru acumularea probatoriului necesar și asigurarea dreptului inculpatului la apărare, cheltuieli care, de fapt sunt trecute în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului.

Mai mult, instanța de apel corect a respins argumentul procurorului privind obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat datorită modificărilor operate la legea procesual penală din data de 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prin care a fost abrogat alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală, or acest alineat și acest articol se referă la cazurile când efectuarea expertizei judiciare este obligatorie, și nu are nici o tangență cu cazul din speță. Mai mult, raportul de expertiză este datat cu 25.08.2017, iar modificările la art. 143 Cod de procedură penală, au fost operate la 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018.

Totodată, Colegiul reiterează că, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța de judecată le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârea adoptată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că, verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, careva temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

Respectiv, având în vedere cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de procuror.

Cu referire la recursul declarat de către avocat în numele inculpatului, Colegiul reține că în susținerea acestuia s-a invocat pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă reieșind din cerințele recursului, Colegiul reține că drept temei pentru recurs pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa nu a fost individualizată corect*. Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din

punctul de vedere al prezentei erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens, menținerea sentinței instanței de fond.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de faptul că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința inculpatului nu poate fi atinsă decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoare, or această pedeapsă este una echitabilă și care va atinge scopul sancțiunii penale de reeducare a ultimului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia cât și din partea altor persoane.

La aplicarea pedepsei lui Agpunar Alptekin, Colegiul a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, pericolul social, consecințele produse prin infracțiune, de persoana inculpatului care este domiciliat XXXXX, administrator al companiei XXXXX, căsătorit, un copil minor la întreținere, fiind nejustificată pedeapsa cu amendă, atâta timp cât inculpatul, prin săvârșirea infracțiunii a demonstrat faptul neconștientizării gradului de pericol social al faptelor săvârșite.

Instanța de recurs reține că solicitarea avocatului privind menținerea sentinței prin care în privința lui Agpunar Alptekin a fost aplicată pedeapsă sub formă de amendă penală, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că inculpatul a recunoscut vina și nu este de acord cu pedeapsa stabilită de

către instanța de apel, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse privative de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temeiuri legale pentru admiterea recursurilor ordinare declarate și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, și avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Agpunar Alptekin*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 10 ianuarie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun